

TREBALLS PRESENTATS

De re zoològica

per

J. B. D'AGUILAR-AMAT

IV

Un cas notable d'albinisme

A les primeries d'enguany, Lluís Canaleta, veí de Vic, en una de les caceres per les bosquíries de Collsacabra, va tenir la bona sort de matar una becada albina. (*Scolopax rusticola rusticola* L.)

Examinat l'exemplar, va resultar ésser, com ja he dit, una becada, semiadulta, que, quant a conformació, dimensions i proporcions, no presenta cap particularitat digna d'ésser notada. En canvi, la coloració, pel marcat albinisme que presenta, és verament una sorpresa.

El cap, el pit, el ventre, el coll i les gran plomes de les ales i de la cua són d'un blanc puríssim; la parte posterior del coll, i tot el dors menys el carpó (en hi ha una taca blanca), tenen la coloració normal de l'espècie; les rêmiges secundàries són també de coloració normal; com ho són així mateix les tectrius superiors i inferiors de la cua, que presenta de coloració normal la primera recriu de cada costat. La coloració de les potes i del bec és un xic més clara que la normal.

Com hom pot veure per aquesta senzilla descripció, l'exemplar, sense ésser del tot blanc, presenta un fort albinisme. Aquest fenomen de coloració anormal és bastant freqüent entre els ocells, per tal com es coneixen guatlles, perdus, pardals, orenetes, butxis, gaigs, i moltes altres espècies amb fenòmens d'albinisme; però semblen ésser rars en les becades.

Tampoc en el Museu de Ciències Naturals no existeix cap exemplar albi de becada, ni hi tenim cap dada referent a aquest fenomen.

V

Els «*Stercorarius*» Briss. de Catalunya

L'any 1760 Brisson fundà el gènere *Stercorarius* per a espècies compreses fins en aquell instant en el *Larus* Linn., prenent com a genotipus l'espècie *parasiticus* del mateix Linné.